

PERSOONLIJK VERHAAL

HETTY MULDER : LEVEN EN DOOD AAN DE COSTA DEL SOL

In februari (2018) bracht Hetty Mulder samen met haar man Roy een bezoekje van een week aan vrienden in Rincón de la Victoria, een gemeente in Spanje aan de Costa del Sol, op zo'n 20 km ten westen van Málaga gelegen. Costa del Sol, dat betekent 'kust van de zon', maar in februari is het hier wel weer voor een strandwandeling, maar geen weer om in de zon of in de zee te liggen. Maar er is meer dan zon, zee en strand. De stad Málaga was vlakbij en naast veel andere bezienswaardigheden leek hen een bezoek aan de Engelse begraafplaats aldaar ook de moeite waard, aangestoken als ze zijn door ons met het funeraire virus.

Aangestoken door het funeraire virus van Rindert & Jeannette zet ik mij weer achter mijn computer, nu om te schrijven over bevindingen die ik kort geleden had aan de Costa del Sol. Via Google had ik wat informatie gevonden over de stad Málaga, onder andere over een Engelse begraafplaats die daar zou zijn. Het sprak mij aan en ik wilde daar een kijkje gaan nemen. Malaga is een boeiende stad met veel bezienswaardigheden en in alle vroegte vertrokken wij met onze vrienden vanuit Rincón de la Victoria daarnaartoe. Eerst brachten we een bezoek aan Malaga's beroemde botanische tuin, *Jardin Botanico Historico de La Concepcion*, en hoewel februari misschien niet de beste maand is voor tuinbezoek was het toch de moeite en drie euro entree waard. Vervolgens bezochten we het *Museo de Malaga* met veel 19^e eeuwse Spaanse schilderkunst en zwierven tot laat in de middag door de binnenstad voor we naar de begraafplaats gingen en dat was helaas te laat. *The English Cemetery* sluit de hekken om 15.00 uur. We probeerden door het hek nog een indruk te krijgen, maar alles wat lukte was om een foto en een aquarel te maken van het huisje naast de ingangspoort, vroeger portierswoning, nu bezoekerscentrum. We zagen wel hoe het pad binnen het hek stijl omhoog liep. Wij zijn dus niet op de begraafplaats geweest, daarom laat ik nu eerst Rindert aan het woord, die in 2002 samen met Jeannette deze begraafplaats wel heeft kunnen bezoeken.

MÁLAGA - THE ENGLISH CEMETERY : BOTANISCHE TUIN

"... ik wandelde door een klein paradijsje, door deze charmante tuin met mirteheggen en bedekt met bloemen die voldoende waren voor duizend bruidsboeketten, hoge geraniumstruiken groeiden rond de grafstenen, die inscripties hadden in het Deens en Noors, maar er was ook Engels, Duits en Nederlands te lezen. Passiebloemen wierpen hun ranken over vele grafstenen, peperbomen wuifden met hun hangende takken midden in deze laatste rustplaats".

Onder de indruk van deze romantische en tegelijk melancholische tuin beschreef Hans Christiaan Andersen zo de Engelse begraafplaats bij een bezoek aan Málaga in 1862. In feite is er na 150 jaar weinig veranderd, zeker niet aan de sfeer. De begraafplaats heeft wat uitbreidingen gekregen, is wat meer verwilderd en vervallen, maar je kunt nog steeds spreken van een romantische, melancholische en botanische tuin.

The English Cemetery in Málaga was de eerste die in Spanje werd aangelegd op een stuk heuvelachtige grond die door de gouverneur van Málaga in 1829 werd geschonken aan de Britse consul William Mark (1772-1849), die hier ook zelf ligt begraven.

Mark had met afschuw gezien hoe niet-katholieken ergens in het holst van de nacht aan de kust werden begraven, omdat ze niet katholiek waren en dus niet mochten worden begraven in de gewijde grond van de parochiekerken, kloosters of begraafplaatsen van Málaga. Vanwege zijn aanhoudende inspanningen kreeg hij uiteindelijk toestemming om een permanente begraafplaats aan te leggen buiten de muren van de stad. Inmiddels is de begraafplaats ingehaald door de stad, maar is een oase van rust gebleven, hier en daar vervallen en een beetje verwilderde natuur geworden met een grote rijkdom aan bomen en planten.

Meer dan 1.000 personen zijn er inmiddels begraven op het lapje grond van 8.000 m², de meerderheid Britten, maar er liggen ook Amerikanen, Duitsers, Spanjaarden, Denen, Zweden en een enkele Nederlander.

Ongeveer in het midden ligt het oudste deel van de begraafplaats, het ommuurde *Inner Cemetery* uit 1831, waar veel graven bedekt zijn met kokkelschelpen, heel apart en uniek.

←

Naast eenvoudige graftekens, staan er ook een aantal mooie beelden, een classicistische kapel van de *Anglican Church* en er liggen een aantal beroemdheden, waaronder nogal wat dichters en schrijvers van diverse nationaliteiten.

Heel opmerkelijk is het monument op het graf van 42 officieren en bemanningsleden van de Duitse Keizerlijke Marine, die omkwamen bij een schipbreuk van hun trainingsschip *SMS Gneisenau*, dat door een storm zonk buiten de haven van Málaga op 16 december 1900.

→

RINCÓN DE LA VICTORIA : VALENTIJSNDAG?

Terug in Rincón de la Victoria nam mijn vriendin mij de volgende dag mee naar een kleine begraafplaats, *Cementerio Rincón de la Victoria*, vlakbij de urbanisatie waar wij verbleven. De begraafplaats leek meer op een groot columbarium, maar dat is de manier van begraven, die je in de landen rond de Middellandse Zee aantreft. De grond was vaak te hard om in te graven en dus ging men de hoogte in. En dat gebruik is gebleven. Tot soms wel tien rijen hoog worden de kisten in nissen geschoven. Hier telde ik vijf rijen boven elkaar.

Muren vol 'etalages' van overledenen. Alles keurig onderhouden. Een weelde van kunst- en echte bloemen die tegen de spierwitte muren en strakblauwe lucht een vrolijke indruk maakten.

Ik wandelde er langs en las hier en daar een naam en wat mij opviel waren rode doosjes met een orchidee erin achter een hartvormig ruitje. Deze stonden in heel wat nisjes. Even later zag ik een oudere vrouw met een tasje waarin drie van deze doosjes zaten die zij in drie verschillende nissen zette.

Toen ze uit het zicht was ging ik ze van dichtbij bekijken en opeens realiseerde ik mij dat het 14 februari was, waren de doosjes misschien een Valentijnsgeeste?

